

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2024-788

2.9.2024

If Skadeforsikring NUF

Bygning - innbo (kombinert)

Vannskade – alternativ dekning – fal. § 2-1.

Et boligsameie (sikrede) forsikret et kombinert leilighets- og næringsbygg hos foretaket 29.12.21. Foretaket fikk i forbindelse med avtaleinngåelsen tilsendt sikredes daværende forsikringsbevis. I sikredes daværende forsikringsforetak var næringsdelen forsikret på næringsbyggvilkår, og boligeiendommene på boligbyggvilkår. Foretaket forsikret hele bygningen på næringsvilkår, i henhold til sine interne tegningsregler. Sikrede meldte i starten av 2024 om vannskade i bygningen. Foretaket aksepterte å dekke deler av skaden, men avslo dekning for "Vanninntrengning fra terrasse med følgeskader i leilighet i 3. og 2. etasje samt næringslokaler i 1.etasje". Sikrede anførte at skaden ville vært dekket dersom foretaket hadde tegnet en todelt forsikringsløsning, tilsvarende den sikrede hadde i sitt tidligere foretak, og at foretaket derfor var ansvarlig for skaden som følge av brudd på informasjonsplikten i fal. § 2-1. Foretaket avviste at informasjonsplikten var brutt og anførte at det grunnet bygningens næringsdel ikke kunne tegnet en annen forsikring. Nemnda kom til at foretaket ikke hadde brutt informasjonsplikten ved tegning og viste blant annet til at foretaket ut fra sine tegningsregler ikke kunne ha tilbudt sikrede en annen forsikring enn den forsikringen sikrede hadde tegnet, samt at sikredes tidligere privatboligforsikring også hadde unntak for vann som trenger inn på annen måte enn fra terreng eller grunn.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning for vannskade pga. foretakets brudd på informasjonsplikten ved avtaleinngåelsen, jf. forsikringsavtaleloven (fal.) § 2-1.

Et boligsameie (sikrede) forsikret et kombinert leilighets- og næringsbygg hos foretaket 29.12.21.

Foretaket fikk i forbindelse med avtaleinngåelsen tilsendt sikredes daværende forsikringsbevis i tidligere foretak. Dette viste at næringsdelen var forsikret på næringsbyggvilkår og boligeiendommene på boligbyggvilkår.

Foretaket forsikret hele bygningen på næringsvilkår, og fremla følgende tegningsbestemmelse:

Hvis bygningen har virksomhet innen service, handel, restaurant/hotell, håndverk eller verksted, og mindre enn 50% av arealet blir benyttet til beboelse, skal bygningen forsikres som en næringsbygning.

Sikrede meldte i starten av 2024 om vannskade i bygningen. Foretaket aksepterte å dekke deler av skaden, men avslo dekning for "Vanninntrengning fra terrasse med følgeskader i leilighet i 3. og 2. etasje samt næringslokaler i 1.etasje".

Sikrede klaget til foretakets kundeombud 26.2.24 og anførte at det var feil av foretaket å forsikre hele bygningen med næringsforsikring. Dersom boligdelen hadde blitt forsikret med "Super boligbygg-vilkår", ville skaden vært dekket av forsikringen. Sikrede hadde en slik todelt løsning hos sitt tidligere forsikringsforetak. Dette ble foretaket gjort kjent med før avtalen ble inngått. Sikrede

måtte derfor stilles slik at boligdelen var forsikret med best tilgjengelig boligbyggvilkår.

Foretaket opprettholdt avslaget etter en ny vurdering av foretakets kundeombud 8.3.24.

Foretaket viste blant annet til at bygningen ble vurdert av underwriter før avtalen ble tegnet, og at foretaket i henhold til sine tegningsbestemmelser ikke kunne tilby sikre en annen forsikringsavtale enn den som var inngått. Videre viste foretaket til at den aktuelle skaden uansett ville vært unntatt etter vilkårene for vanlige boligbygninger.

Sikrede krever erstatning for vannskaden og anfører at foretaket er ansvarlig som følge av brudd på informasjonsplikten ved avtaleinngåelsen.

Selv om foretaket ikke kunne tegne en vanlig boligbygningsforsikring på boligdelen, var det en ansvarsbetingende feil å ikke informere sikrede om dette. Sikrede kontaktet foretaket for å tegne en bedre forsikringsavtale enn sin daværende. Før tegning oversendte sikrede forsikringsbeviset på sin daværende forsikring, som viste at bygningen allerede var forsikret med både en nærings- og en vanlig boligbygningsforsikring. Forsikringsbeviset viste også at bygningen var forsikret med Super eiendomsforsikring, altså best tilgjengelige vilkår. Dersom foretaket hadde tegnet korrekt forsikring, ville sikrede fått dekket skaden. Sikrede har derfor lidt et økonomisk tap som foretaket er ansvarlig for.

Forsikringsforetaket avviser ansvar og anfører at skaden er unntatt etter vilkårenes pkt. 5.6.2.

Sikrede fikk i forkant av avtaleinngåelsen tilsendt forsikringsavtalen med de vilkår foretaket kunne tilby. Sikrede aksepterte avtalen. Langvarig nemndspraksis har lagt til grunn at sikrede har en plikt til å lese gjennom forsikringsbeviset, og reklamere dersom forsikringen ikke er i samsvar med forsikringsbehovet.

Foretaket kunne ikke tilbudt en forsikring med andre vilkår. Sikredes tidligere forsikring hadde unntak for "skade ved vann som trenger inn i bygningen på annen måte enn fra terreng eller grunn". Sikrede har derfor ikke sannsynliggjort et økonomisk tap.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er ansvarlig for vannskadene i bygningen.

Partene er etter det opplyste enige om at vannskadene ikke er dekket under sameiets forsikring.

Spørsmålet er om foretaket likevel er ansvarlig for skadene som følge av brudd på informasjonsplikten.

Foretakets informasjonsplikt ved avtaleinngåelsen er regulert i fal. § 2-1, slik den lød før lovendringen 1.7.22:

I forbindelse med tegningen av en forsikring skal selskapet i nødvendig utstrekning legge forholdene til rette for at forsikringstakeren kan vurdere forsikringstilbudet. Herunder skal det gi opplysninger om det er vesentlige begrensninger i dekningen i forhold til det forsikringstakeren med rimelighet kan vente er dekket under vedkommende forsikring, om alternative dekningsformer og om tilleggsdekninger som det markedsfører. Gjelder tegningen flere forsikringer, skal det opplyses om premien for hver av forsikringene.

Foretaket har fremlagt sine tegningsregler hvor det fremgår at en bygning skal forsikres som næringsbygning dersom mer enn 50 % av arealet benyttes til næringsvirksomhet, og har opplyst at det ikke kunne ha tilbudt sikre en annen forsikring på bygningen enn den forsikringen sikrede har tegnet. Det forelå derfor ingen alternativ dekningsform eller tilleggsdekning foretaket kunne opplyse om.

Foretaket har heller ikke informasjonsplikt om alternative dekninger i andre foretak, jf. formuleringen "som det markedsfører".

Spørsmålet blir da om begrensningen er en "vesentlig begrensning i dekningen i forhold til det forsikringstakeren med rimelighet kunne forvente". Private bygningsforsikringer har normalt unntak for skade ved vann som trenger inn i bygningen på annen måte enn fra terreng eller grunn. Et vanlig utbredt unntak kan i utgangspunktet ikke regnes som en "vesentlig" begrensning, se jf. bl.a. Brynildsen, Lid, Nygård, Forsikringsavtaleloven med kommentarer, 3. utgave, 1. opplag 2014 s. 45.

Sikrede viser til at han hadde rimelig grunn til å regne med privatforsikring for boligdelen fordi han hadde dette i tidligere foretak og disse vilkårene var oversendt nytt foretak. Denne privatboligforsikringen hadde imidlertid også unntak for vann som trenger inn på annen måte enn fra terreng eller grunn. Ut fra disse vilkårene hadde sikrede derfor ingen rimelig grunn til å forvente dekning i dette tilfellet.

Sikrede viser til at foretakets beste vilkår ikke har et tilsvarende unntak. Denne dekningen gjelder imidlertid for privatforsikring, og det kunne foretaket uansett ikke tilby i henhold til sine retningslinjer.

Ut fra dette foreligger det ikke brudd på informasjonsplikten.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).